

Wajdovske alpinistične vesti WAV št. 1

september 2005

Pred vami so prve wajdovske alpinistične vesti:

Matjaz se je odzval in poslal naslednji sestavek:

..... ker je Simon podoživljal sindrom Petra Pana, jaz pa plezam vsako prestopno leto enkrat, vmes pa bolj poredko, sva se "previdno" odločila za ne pretežak uvod v plezarijo, samo toliko, da se malo uplezava. Po 3 urah iz Ajdovščine sva parkirala pod Marmolado, po eni uri luštne hoje pa sva bila na bajti, pol ure oddaljene od J stene Marmolade. Zjutraj navaliva s še eno navezo v Don Kihota in sva ene 9 ur kasneje na vrhu Marmolada D'Ombretta (3247 m). Najtežji del sva zlezla (VI-), zataknilo se pa nama je v nižje ležečih peticah, tako da lahko piševa VI- (A0)/IV-V, 750 m. Stena je super, orientacija pa zgoraj precej "tricky", vendar sva imela srečo in prišla čez brez prehodov VIII stopnje... Sestop je dokaj fin, če se lahko dol pelješ z žičnico - ampak špagetarji so nekaj delali in tako sva za nagrado še ene 3 ure nabijala kolena do avta, piva, makaronov, spalke... Drugi dan sva malce zjebano odšla na prelaz Sella in v 1. stolpu zlezla Tissi-ja. Jaz sem ga lezel že drugič, če pa bi imel boljši spomin, bi se lahko ponašal samo z enim vzponom. Smer ima namreč prva dva raztežaja tako zglancana, kot da bi lezel po 60 m visokem pisoarju (no dobro, ni bilo mokrote in smradu, samo špegu na levi in desni). Tudi tu se je ponovila zgodba prejšnjega dne, da sva se v petki obešala na kline, ko pa je prišel "kao" najtežji previs (na 10 metrih greš kakšna 2 metra ven, ampak kakšni grifi, gate trgajo, medtem ko solze vzhičenosti tečejo iz oči...), sva ga pošteno zlezla. Tako bova vpisala VI- (A0)/V, 180 m. Nato je prišla napoved popoldanskih neviht in sva iskala krajši dostop s smerjo zmerne dolžine. Vmes je naju še dučejeva garda nahrulila, da ne smeva kuhati makaronov na parkirplacu, vendar so bili poštene, razglednice z grožnjo 100 E so talali tudi domorodcem. Tretji dan naju je dobil v Tofana di Rozes, Pilastro di Rozes (2820 m), (pol ure dostopa od avta!!!) kjer sva se naguzila čez 500 m raz stebra z oceno VI-/V, naslednji dan pa še čez 400 m SZ raz Primo Spigolo di Rozes (2650 m) z oceno V+/V. Potem je bila grozna napoved, dež, sneg zgoraj, mraz, zato sva spokala domov. Pa še toliko načrtov sva imela ... samo en dan ležanja in 3 kile makaronov sva potrebovala, potem pa...

Od takrat se nisem več dotaknil skale, zato če ima kdo od vas primorcev kakšno čudno, nikomur razumljivo, željo po enodnevni plezariji ta vikend (ali pa tudi kakšen drug datum), naj me pokliče na 031 464 305, pa se zmeniva za cilj in logistiko.

Andrej za katerega nisem točno vedel, kako mu gre je sporočil moja malenkost je do sedaj največ zmogla Jupitra v Beli (6a al 6a+) in Daffy Duck v Črnem kalu (6a+). Drugo leto bomo poskušali še kej več (morebit tudi to leto - se še ne ve:)

V nedeljo smo se 5 minut po glasovanju na referendumu (beri pozno) odpravili v Škrbinsko ploščo. Tokrat smo hoteli s Planine Kuk na Planino Razor. Avto smo pustili prenizko in s tem dostop podaljsali na dve uri. Če pa se peljes do zadnje rampe, je do Razorja 20min.

Udeleženci: David in Valentina ter Klavdij in Ožbej. Plezali smo smer Koncert za plezalnike in orkester III+, 150 m. David naprej (Valentina je splezala prvo smer v hribih), Klavdij in Ožbej izmenjaje (Ožbej prvič v izmenjaje v hribih). Smer ponuja nekaj zanimivih detajlov kjer za roke ni nic, je pa zato toliko več trenja, ki se ponuja nogam. Ker smo bili prepozni smo splezali samo eno smer.

V soboto smo Klavdij, Tamara in Ožbej plezali v Pikapolonici v turi. Plezali smo 4* 25m štirke (hribovska plezarija) na koncu pa še dve krajši 5a in 5c (Martin Krpan). V nedeljo je Tamara plezala v črnem kalu in pridno vpenjala.

Drugi mi niso nič sporočili o svoji dejavnosti.

Bodi dovolj za prve WAV 1.

Ozbej